

Анализ на реформата на традиционната музикална култура в китайското училищно образование

Джу Юмин , Югозападен университет "Неофит Рилски", Email:
zhuyuminglc@hotmail.com

ZHU YUMING , Southwestern University "Neofit Rilski", Email:
zhuyuminglc@hotmail.com

Резюме: Водена от стратегическата рамка на „Очертанията на плана за изграждане на силна образователна нация (2024-2035 г.)“, тази статия систематично разглежда системните реформи на традиционната китайска музикална култура в училищното образование. Изправена пред културното въздействие на глобализацията, реформата на традиционната китайска музикална култура в китайското училищно образование е систематична и задълбочена образователна практика, ръководена от националната културна стратегия. Чрез съвместни иновации в учебната програма, преподаването, оценяването, преподавателския състав и учебната среда, тя ефективно внушава културни гени в сърцата на младите хора, позволявайки на древната музикална традиция да процъфтява в кампуса. В основата на тази реформа е издигането на традиционното музикално образование от просто „предаване на умения“ до всеобхватно „културно потапяне“, целящо да култивира ново поколение с дълбока културна увереност и способност да поеме голямата отговорност за националното възраждане. Основната логика на реформата е да се постигне скок от знания и умения към ценностно ориентиране. В основата на традиционното музикално обучение е все по-фокусирано върху изследването на националния дух, философската мисъл и естетическите конотации, които то съдържа, и дълбокото му интегриране с идеологическото и политическото образование, полагайки солидна основа за изграждане на силна образователна нация и силна културна нация.

Ключови думи: Традиционна музика; Китай; Музикално образование

Abstract: Guided by the strategic framework of the "Outline of the Plan for Building a Strong Educational Nation (2024-2035)", this article systematically reviews the systemic reforms of traditional Chinese music culture in school education. Faced with the cultural impact of globalization, the reform of traditional Chinese music culture in Chinese school education is a systematic and in-depth educational practice guided by the national cultural strategy. Through joint innovations in curriculum, teaching, assessment, teaching staff and learning environment, it effectively instills cultural genes into the hearts of young people, allowing the ancient musical tradition to flourish on campus. At the core of this reform is the elevation of

traditional music education from mere "skill transmission" to comprehensive

"cultural immersion", aiming to cultivate a new generation with deep cultural confidence and the ability to shoulder the great responsibility of national rejuvenation. The main logic of the reform is to achieve a leap from knowledge and skills to value orientation. The core of traditional music education is increasingly focused on the exploration of the national spirit, philosophical thought and aesthetic connotations it contains, and its deep integration with ideological and political education, laying a solid foundation for building a strong educational nation and a strong cultural nation.

Keywords: Traditional music; China; Music education

„Очертанията на плана за изграждане на силна образователна нация (2024-2035 г.)“ ясно заявяват необходимостта от ускоряване на изграждането на силна образователна нация с китайски характеристики, като основните цели за 2027 г. и 2035 г. са култивирането на ново поколение, способно да поеме голямата отговорност за националното възраждане. В тях се акцентира и върху укрепването на културното доверие и подобряването на образованието в отлична традиционна китайска култура.¹ Тенденцията за глобална икономическа интеграция през 21-ви век се засили, което оказва огромно влияние върху традиционните култури на различните народи. Запазването на многообразието на световните култури се превърна в основен въпрос от общ интерес за международната общност.² На този фон, влиянието на чужди култури излага местната музикална култура на риск от изчезване. Средата, в която оцелява традиционната китайска музика, се е променила и традиционната музика е изправена пред трансформация в начина си на предаване.

След 18-ия национален конгрес на Комунистическата партия на Китай, изграждането на социалистическа културна сила прави сериозни стъпки, отбелязвайки важна стъпка в модернизацията на Китай. Инициативата „Един пояс, един път“ улеснява международния културен обмен между участващите страни, което води до по-широко, по-високо ниво и по-дълбоко регионално сътрудничество, целящо съвместно изграждане на отворена и приобщаваща рамка за регионално икономическо сътрудничество. Възползвайки се от възможностите, предоставени от инициативата „Един пояс, един път“, традиционната култура „става глобална“, а традиционната музика също активно „се впуска в чужбина“. Конфуций, по време на пролетно-есенния период, предлага музикалната идея, че „няма нищо по-добро за промяна на обичаите и навиците от музиката“. Днес китайските артисти се стремят да усъвършенстват уменията си, като включват културната мисъл на Си Дзинпин, реформират

¹ Министерство на образованието на Китайската народна република. Централният комитет на ККП и Държавният съвет публикуваха „Основни насоки на плана за изграждане на силна образователна нация (2024-2035 г.)“. 2025. http://www.moe.gov.cn/jyb_xxgk/moe_1777/moe_1778/202501/t20250119_1176193.html (14 март 2026 г.; 10:20 ч.)

² Гуо Деганг. За наследството на музикалната култура и музикалното образование на етническите малцинства в колежи и университети във Вътрешна Монголия. Китайска музика, № 1, 2010, стр. 261-266.

съдържанието на традиционните музикални произведения, изследват нови форми на интерпретация и обновяват музикални композиции, за да разказват китайски истории чрез музика.

I. „Недостигът“ на традиционната музикална култура в китайското училищно музикално образование

От началото на 20-ти век националното образование в Китай пренебрегва музиката, което се проявява главно във факта, че музиката е класирана като един от „трите второстепенни предмета“ (музика, физическо възпитание и изобразително изкуство) в учебната програма. Съдържанието на учебната програма не прилага музикално образование на майчин език, а се фокусира върху европейската музика. Методите на преподаване се отклоняват от основните принципи на музикалното образование. Всички тези практики се отклоняват от традицията на китайската нация да отдава значение на музикалното образование и да го практикува в продължение на хиляди години.³ През цялата китайска история управляващите класи са използвали музиката за удоволствие и като инструмент за управление, но основната им склонност е била да презират народната музика.^{4, 5} На народната музика започва да се отделя внимание в цялата история на Китай едва след като председателят Мао изнася своите „Лекции на форума за литература и изкуство в Ян'ан“ през 40-те години на миналия век.⁶ Този симпозиум ясно заявява, че литературата и изкуството са подчинени на политиката, като подчертава, че литературата и изкуството трябва да служат на работниците, селяните, войниците и революционните кадри. Именно поради тази причина през модерния период на Китай (1840-1949) се появява група хора, посветени на събирането, спасяването и организирането на китайска традиционна музика, която е на ръба на изчезването, като например Ян Инлиу (теоретик на традиционната музика), Цао Анхе (свирещ на пипа), Лиу Тиенхуа (свирещ на ърху), Уанг Луобин (народен музикант) и Ма Ке (народен музикант). Група народни музиканти също се посвещават на композирането на музика въз основа на съществуващ традиционен музикален материал - Сиан Синхай (композитор), Ши Гуаннан (композитор), Хуа Янджун (народен музикант), Сун Уенмин (народен музикант), Хуанг Хайхуай (свирещ на ърху) и Ли Джиенсюн (свирещ на ърху). През 80-те години на миналия век музикалното образование в китайските начални и средни училища не е ценено поради влиянието на образователната система, ориентирана към изпити, неспособността на студентите по музика в програмите

³ Ду Ясюн. Забравянето на корените в китайското национално музикално образование. *Journal of Aesthetic Education*. 2011, № 1, стр. 61-67.

⁴ Гун Хоню. Анотирано издание на изгубената статия от късния живот на Ян Инлиу „Общ преглед на развитието на китайската музика“. *Music Culture Research*, 2024, № 3, стр. 130-136.

⁵ Китайски музиколози като Уанг Яохуа, Ду Ясюн и Юан Дзинфан разделят традиционната китайска музика на четири основни категории: народна музика, музика на литераторите, придворна музика и религиозна музика. Тук народната музика се определя като народни песни, танцова музика, музика за разказване на истории, оперна музика, етническа инструментална музика и други жанрове.

⁶ Гун Хоню. Анотация към изгубената статия от късния живот на Ян Инлиу „Общ преглед на развитието на китайската музика“. *Music Culture Research*, 2024, № 3, стр. 130-136.

за обучение на учители да се интегрират с образователните специалности, за да формират свои собствени характеристики, и факта, че професионалното музикално образование все още следва западната система на преподаване. В резултат на това професионалните музикални колежи в Китай не са намерили свой собствен независим статут.

„Стандартите за учебната програма по музика за задължително образование (издание 2011 г.)“ подчертават, че отличната традиционна музика на различните етнически групи в Китай трябва да бъде важна част от музикалното обучение.⁷ Стандартите за учебната програма по изкуства за задължително образование от 2022 г. подчертават, че целта на образованието по изкуства в задължителното образование не е да култивира творци, а да култивира всестранно развити личности, да образова чрез естетика и да повиши културното самочувствие. Ревизираните стандарти за музикална учебна програма показват, че след единадесет години образователна реформа Китай е избрал да постави традиционната музика в рамките на традиционната култура, като по този начин е постигнал най-високия хуманистичен идеал, описан от Конфуций - „Няма нищо по-добро за промяна на обичаите и навиците от музиката“. От този момент нататък музикалното образование в континентален Китай навлиза в период на бързо развитие. Като друга съвременна образователна система, освен семейното и социалното образование, училищното образование се характеризира с това, че е систематично, непрекъснато и всеобхватно в развиването на таланти и предаването на знания. В резултат на това училищата са се превърнали в едно от основните места за наследяване и развитие на съвременната традиционна китайска музика. „Мнения за всестранно укрепване и подобряване на училищното естетическо образование“⁸ следва законите и характеристиките на естетическото образование и преподаване и постепенно изгражда механизъм за насърчаване „три в едно“, интегриращ обучението в класната стая, извънкласните дейности и културата на кампуса, изследвайки изграждането на многостранен механизъм за сътрудничество в образованието за естетическо образование, включващ училища, семейства и общество.

II. Необходимостта от насърчаване на традиционната музикална култура

В своето съчинение **Политика** Аристотел твърди, че образованието по либерални изкуства е специално предназначено за човешка свобода.⁹ Свободата тук се отнася до свободата на мисълта. Образователната философия на Конфуций има поразителна прилика с образованието на свободните граждани в Древна Гърция, образованието по либерални изкуства в Англия от 17-ти до края на 19-ти век и общото образование, въведено от Съединените щати за всички

⁷ Министерство на образованието на Китайската народна република. Стандарти за учебната програма по музика за задължително образование (издание 2011 г.). Beijing Normal University Press, 2011 г., стр. 4.

⁸ Становища на Генералната канцелария на Държавния съвет относно всеобхватното укрепване и подобряване на естетическото образование в училищата. 2015. https://www.gov.cn/zhengce/content/2015-09/28/content_10196.htm (март 2026 г., 13:58 ч.)

⁹ У Цянг. От образованието по хуманитарни науки и общо образование към хуманитарно образование – дискусия за хуманитарното образование в университетите по природни науки и инженерство. Списание на Нанкинския университет за наука и технологии (издание за социални науки). 2024, № 2, стр. 71-75.

граждани през 20-ти век.¹⁰ В своето изследване полската изследователка Елизабет Фролович провежда образователни дейности за десетгодишни деца, включващи поезия, пословици, истории и музикална импровизация, демонстрирайки, че дейностите по музикално образование играят роля в развиването на креативността у децата и юношите.¹¹ Конфуций, представителна фигура на конфуцианството през Пролетния и Есенния период, вярвал, че „няма нищо по-добро за промяна на обичаите и навиците от музиката“.¹² Тук „обичаи“ и „народни обичаи“ се отнасят до местните обичаи и традиции, представляващи културната среда. Промените в средата водят до промени в културната среда, което предполага, че музиката трябва да се изучава и разбира в контекста на културното образование. Създаденото училище има за цел да култивира всестранно развити, многоталантливи личности, като по този начин постига личностно самоусъвършенстване и допринася за социалната хармония и националната стабилност. Поетът от династията Тан, Цен Шен, пише в „Песен за белия сняг, изпращаща съдия У да се завърне в столицата“: „Централната армия поднася вино за завръщащите се гости, придружено от хуцин, пипа и флейта цянь“, демонстрирайки приобщаващия характер на китайската култура и показвайки съвместното съществуване на различни етнически култури в китайската земя чрез взаимодействието между Централните равнини и Западните региони. Културното разнообразие е източник на обмен, иновации и творчество.¹³ Антропологът Фей Сяотун пише в статията си, че човек първо трябва да разбере собствената си култура и да осмисли различните култури, с които се сблъсква, за да установи своето място в този зараждащ се мултикултурен свят.¹⁴ Музиката е форма на култура. Китайската традиционна музика, предавана чрез звук и устно, се е формирала в продължение на дълъг исторически процес, притежавайки отличителни национални характеристики и дълбоко културно наследство. Китай е единна страна от разнообразни етнически групи, всяка със своя уникална традиционна култура, и всички етнически групи съвместно са създали великолепната китайска култура. Културата и учебната програма са свързани като източник и поток; културата, като майка на учебната програма, определя културния характер на учебната програма.¹⁵ Курсовете по традиционна музика са важна част от китайското културно и хуманитарно образование и ключово звено за постигане на всестранно развитие на

¹⁰ Шен Уенцин. От либерални изкуства към свобода: Исторически семантичен анализ на концепцията за образованието по либерални изкуства. Изследвания на образованието на Университета Цинхуа. 2013, № 1, стр. 39-48.

¹¹ Elżbieta Frołowicz. CREATIVITY IN MUSIC EDUCATION OF CHILDREN AND YOUTH: CHOICE OF TOPIC. Educational Alternatives. 2024. Volume 22, Issue 1.130-137.

¹² Ду Ясюн. Забравянето на корените в китайското национално музикално образование. Journal of Aesthetic Education. 2011, № 1, стр. 61-67.

¹³ Всеобща декларация за културното многообразие. 2001. <https://www.ohchr.org/zh/instruments-mechanisms/instruments/universal-declaration-cultural-diversity#1> (14.03.2026;22:22)

¹⁴ Фей Сяотун. Размисъл, диалог и културно самосъзнание. Списание на Пекиния университет (издание по философия и социални науки), бр. 3, 1997 г., стр. 15-22.

¹⁵ Чен Кун, Чин Юйюу. Стойността, дилемата и реконструкцията на изграждането на учебно съдържание по традиционна култура в началните и средните училища. Образователен академичен месечник, 2020 , № 6 , стр. 96-104.

учениците, както и за популяризиране и наследяване на китайската култура.

III. Мерки за реформа в обучението по традиционна музикална култура в китайските училища

1. По отношение на избора на съдържание, делът на традиционните музикални произведения в учебниците по музика е разширен. Учебниците по музика, макар и да се фокусират върху самата музика, включват разнообразни категории по изкуство и хуманитарни науки, като танци, изобразително изкуство, драма, език и народна музика. Те разграничават местната и етническа музика от музиката на други етнически групи, азиатската музика и световната музика, като се основават на традицията, активно търсят корените си и приемат културите на цялото човечество с отворено съзнание. Китайските учебници по музика за начално и средно училище са разделени на 1-6 клас на начално училище, 7-9 клас на прогимназия и гимназия, като нивото на трудност нараства прогресивно. Предвид обширната територия на Китай и богатите етнически култури, съдържанието на учебниците по музика, публикувани от издатели в различните региони, не е последователно. Например, учебниците по музика в провинция Гуандун се издават съвместно от Guangdong Education Press и Huacheng Press; тези в провинция Хунан се издават от Hunan Literature and Art Publishing House; а тези в провинция Дзянсу се издават от Jiangsu Children's Publishing House. Има две издателства със седалище в Пекин: People's Music Publishing House и People's Education Press. Можем да вземем за пример дванадесетия комплект учебници за задължително образование, „Изкуство и музика“ (1-9 клас) на издателство „Народно образование“. Този комплект учебници е редактиран от Уанг Лигуан, с Джоу Хайхун като изпълнителен редактор и е въведен в употреба през септември 2024 г. Учебниците за 2-5 клас включват поредица от модули, озаглавени „Красива и мелодична китайска музикална обиколка“, обхващащи пет основни традиционни музикални категории от всички региони на Китай: народни песни, инструментална музика и опера.¹⁶ Основната задача при съставянето на учебниците по музика е подборът на музикални произведения. Традиционната музика заема 8% в 1-6 клас и 16% в 7-9 клас.

2. Създаден е многостранен механизъм за оценка на преподаването, който прави резултатите от преподаването по-обективни. Министерството на образованието е издало „Мерки за оценка на художествената грамотност на учениците в началните и средните училища“, „Мерки за самооценка на художественото образование в началните и средните училища“ и „Мерки за годишния доклад за развитието на художественото образование в началните и средните училища“. Тези мерки осигуряват цялостна оценка на качеството на училищното художествено образование от три измерения: ученици, училища и образователни административни отдели. Това предоставя важни инструменти за наблюдение и оценка на художественото образование и неговата ефективност в

¹⁶ Въведение в дванадесетия комплект учебници за задължително образование на издателство „Народна просвета“: изобразително изкуство и музика (1-9 клас). 2024. <https://mp.weixin.qq.com/s/XAOWnPZRdNp4ODQaYHqVQ> (14 март 2026 г.; 20:56 ч.)

редовните начални, прогимназиални, гимназиални и средни професионални училища. Понастоящем в тридесет и една провинции в цялата страна са създадени сто и две експериментални зони за оценка на художествената грамотност на учениците в началните и средните училища и е в ход експериментална работа по оценка на художествената грамотност на учениците в началните и средните училища.¹⁷ Работата по училищно образование по изкуства в Китай прилага количествена оценка на учебното натоварване и определя специфични индикаторни параметри. Системата за индекси за оценка на художествената грамотност на учениците от началното и средното училище ясно постановява, че изучаването на отлични етнически и фолклорни изкуства и оценяването на високо ниво на художествени изпълнения и изложби представляват половината от резултата от индекса на развитие. В доклада за самооценка на работата по училищно образование по изкуства в началното и средното училище, колоната за отличително развитие съдържа десет точки. Лицето, отговарящо за училищната работа по изкуствата, трябва да е наясно с предимствата на училището по отношение на ресурсите за художествено образование, да разчита на отличните традиционни културни и художествени ресурси на местните етнически и фолклорни традиции, да формира отличителните характеристики на училището за развитие на художественото образование, да използва местните културни и художествени места и ресурси за провеждане на обучение по изкуства, практически дейности и изграждане на култура в кампуса, а също така да изброи отличителните постижения на училището в развитието на художественото образование.

3. Поканата на наследници на нематериално културно наследство и традиционна музика в училищата насърчава разпространението и унаследяването на традиционната музикална култура. Към 2021 г. Китай е имал общо 3610 представителни проекта на национално ниво за нематериално културно наследство, от които 431 са били традиционна музика, и общо 3057 представителни наследници на национално ниво, включително 380 наследници на традиционна музика.¹⁸ Млади актьори и такива на и средна възраст от Центъра за опазване на наследството на операта за бране на чай в окръг Ухуа са били канени многократно да провеждат преподавателски дейности в начални и средни училища в градове и села, например начално училище „Хенбей“ № 1, начално училище „Чанлъ“ и училище „Хуацянь“, насърчавайки наследяването и развитието на културата Хакка.¹⁹ Гуандунският университет за наука и технологии предлага курсове като „Изключителна традиционна китайска култура“ и „Оценяване на публичното изкуство“ и е ангажиран с насърчаването на защитата и наследството на изключителната традиционна китайска

¹⁷ Известие на Министерството на образованието относно издаването на три документа, включително „Мерки за оценка на художествената грамотност на учениците от началните и средните училища“. 2015 г. http://www.moe.gov.cn/srcsite/A17/moe_794/moe_795/201506/t20150618_190674.html (26 март 2026 г.; 22:45 ч.)

¹⁸ Уебсайт за нематериалното културно наследство на Китай и Дигитален музей на нематериалното културно наследство на Китай. 2025. <https://www.ihchina.cn/> (14 март 2026 г.; 22:08 ч.)

¹⁹ Операта за бране на чай навлиза в училищата, културата Хака се предава заедно. 2023. https://www.wuhua.gov.cn/zjwh/lswh/fwzwhyc/content/post_2455684.html (14.03.2026;14:01)

култура.²⁰ През 2019 г. Университетът за наука и технологии в Гуандун стартира дейност за въвеждане на нематериалното културно наследство в кампуса, като култивира интереса на преподавателите и студентите към наследството и опазването на нематериалното културно наследство.²¹ Ли Ции е наследник на традиционния музикален инструмент Шакухачи в град Дунгуан. През септември 2024 г. Колежът по общообразователни науки към Университета за наука и технологии в Гуандун го назначава за преподавател по избираемия курс „Шакухачи“, като преподава умения за изпълнение на Шакухачи на всички студенти в университета. От 2014 г. Културният център на Дунгуан и Центърът за опазване на нематериалното културно наследство на Дунгуан провеждат дейности за въвеждане на местните културни характеристики в училищата, постигайки пълно покритие от детските градини до университетите,²² създавайки културната марка „Наследство на Дунгуан: Нематериалното културно наследство навлиза в кампуса“, за да популяризира традиционната култура.

4. Акцентът трябва да се постави върху обучението на учителите по музика и организирането на конференции, свързани с традиционната музика. Наследяването на традиционната музикална култура и популяризирането на концепциите за традиционно културно образование изискват преподавателски състав, който обича традиционната музикална култура и приема наследството ѝ като своя отговорност. Първият „Академичен симпозиум по етномузикология“ през юни 1980 г. събира учители, студенти и учени от големи музикални и нормални университети в Китай, специализирани в традиционна музика. От тогава той се провежда на всеки две години и през 1986 г. е преименуван на Асоциация за традиционна музика в Китай (АТМС). Цин Уенчен от Централната консерватория по музика, говорейки на двадесет и второто заседание на АТМС, твърди, че традиционната музика е от решаващо значение за музикалното композиране и че китайските композитори трябва да притежават две „крила“: едното е овладяването на съвременните техники за композиране, а другото е разбирането на традицията, вкоренена в китайска почва. Следователно, засилването на изучаването и обучението на традиционната музикална култура е историческа отговорност, поверена на учителите, а добрият преподавателски състав е гаранция за наследяване и популяризиране на традиционната култура и развитие на традиционното музикално образование.

5. Инициативата „Високото изкуство навлиза в кампуса“ в Китай, която включва състезания по традиционна музика, започва през 2005 г. от Министерството на образованието в цялата страна, с финансиране, осигурено от

²⁰ Гуандунският университет за наука и технологии предприема действия за опазване на нематериалното културно наследство. 2023. <https://pub.timedg.com/a/2023-10/27/AP653b8ffce4b00282f5cccec4.html> (14 март 2026 г.; 14:40 ч.)

²¹ Програмата за нематериално културно наследство „Наследство на Донгуан“ влезе в нашето училище. 2019 г. <https://www.gdust.edu.cn/jcb/jcb/20190520/459.html> (март 2026 г., 14:50 ч.)

²² Дунгуан, Гуандун: „Нематериално културно наследство в училищата“ предизвиква пожар в прерията. 2021. https://www.ihchina.cn/project_details/22860 (14.03.2026; 12:54)

министерството. Инициативата от 2023 г., на първо място, има за цел да организира национални и изявени местни художествени трупи, които да изпълняват отлични произведения на народната музика, танците и операта в университетите. Тя подкрепя университетите в създаването на бази за наследство на изключителната традиционна китайска култура, като постановява, че тези бази трябва да предлагат публични избираеми курсове за всички студенти, с минимум 18 учебни часа и 2 кредита.²³ Всяка държава следва да формулира своя собствена културна политика, като същевременно се придържа към международните си задължения, и да предприема действията, които сметне за най-подходящи, било чрез предоставяне на подкрепа в действие или чрез установяване на необходимите правила и разпоредби, за прилагането на тази политика.²⁴

6. Учейки се от методите на преподаване на изявени педагози по целия свят и обобщавайки техния опит, можем да формираме уникален китайски подход, който съчетава тези методи със специфичните национални условия на Китай. Общата нишка между трите основни метода за преподаване на музика в света – методът на Кодай, методът на Орф и методът на Далкроз – е използването на традиционни народни песни като основа на музикалното образование. В Дунгуан, крайбрежен град в югоизточен Китай, жени от културния екип „Синван Танка“ и учители по музика от начално училище „Синван“ ръководят ученици от начално училище „Синван“ в град Хумен в репетицията на скеч. Песните, които пеят, са песни за солена вода, които почти всеки местен възрастен знае, народни песни, носени от морския бриз в сънищата на хората. В провинция Юнан в югозападен Китай са създадени демонстрационни бази за образование по изкуства в началните и средните училища, както и демонстрационни класове на „Байша Фина Музика“ на етническата група Наси, включващи етническата музикална култура в учебната програма. Чрез изучаване на традиционната музикална култура можем да се подготвим за приемане на глобалната музикална култура в по-широк спектър от области.

IV. Заключение

С поглед към бъдещето, наследяването и иновациите на традиционната музикална култура в училищното образование на Нов Китай остават голямо начинание, което изисква непрекъснато и задълбочено развитие. Това изисква от преподавателите винаги да се придържат към принципа „поддържане на традицията, докато се обновяват“. Ключът към реформата се крие в продължаващото насърчаване на правилните културни ценности сред всички преподаватели, превръщайки естетическите конотации, философските мисли и националния дух, присъщи на традиционната музика, в практични и ефективни

²³ Известие от главните офиси на Министерството на образованието, Министерството на културата и туризма и Министерството на финансите относно стартирането на дейността „Изкуството на високо ниво навлиза в кампуса“ за 2023 г. 2023 г. http://www.moe.gov.cn/srcsite/A17/moe_794/moe_628/202312/t20231201_1092757.html (март 2026 г., 13:39 ч.)

²⁴ Всеобща декларация за културното многообразие. 2001. <https://www.ohchr.org/zh/instruments-mechanisms/instruments/universal-declaration-cultural-diversity#1> (14.03.2026;22:22)

образователни действия. Само по този начин можем да култивираме строители на новата ера, които притежават както солидни академични знания, така и дълбоко чувство за национална идентичност, които са едновременно основани на традицията и ориентирани към бъдещето, гарантирайки, че традиционната китайска музикална култура се предава от поколение на поколение.

БИБЛИОГРАФИЯ

Министерство на образованието на Китайската народна република.(2025)Централният комитет на ККП и Държавният съвет публикуваха „Основни насоки на плана за изграждане на силна образователна нация (2024-2035 г.)“.

http://www.moe.gov.cn/jyb_xxgk/moe_1777/moe_1778/202501/t20250119_1176193.html (14 март 2026 г.; 10:20 ч.)

Гуо Деганг.(2010)За наследството на музикалната култура и музикалното образование на етническите малцинства в колежи и университети във Вътрешна Монголия. Китайска музика, № 1 , стр. 261-266.

Ду Ясюн.(2011)Забравянето на корените в китайското национално музикално образование. Journal of Aesthetic Education. № 1, стр. 61-67.

Гун Хоню.(2024)Анотирано издание на изгубената статия от късния живот на Ян Инлиу „Общ преглед на развитието на китайската музика“. Music Culture Research, № 3, стр. 130-136.

Гун Хонгю.(2024)Анотация към изгубената статия от късния живот на Ян Инлиу „Общ преглед на развитието на китайската музика“. Music Culture Research, № 3, стр. 130-136.

Министерство на образованието на Китайската народна република. Стандарти за учебната програма по музика за задължително образование (издание 2011 г.). Beijing Normal University Press, стр. 4.

У Цянг.(2024)От образованието по хуманитарни науки и общо образование към хуманитарно образование – дискусия за хуманитарното образование в университетите по природни науки и инженерство. Списание на Нанкинския университет за наука и технологии (издание за социални науки). № 2, стр. 71-75.

Шен Уенцин.(2013)От либерални изкуства към свобода: Исторически семантичен анализ на концепцията за образованието по либерални изкуства. Изследвания на образованието на Университета Цинхуа. № 1, стр. 39-48.

Elzbieta Frolowicz.(2024)CREATIVITY IN MUSIC EDUCATION OF CHILDREN AND YOUTH: CHOICE OF TOPIC. Educational Alternatives. Volume 22, Issue 1.130-137.

Ду Ясюн. (2011)Забравянето на корените в китайското национално музикално образование. Journal of Aesthetic Education. № 1, стр. 61-67.

Всеобща декларация за културното многообразие.(2001)
<https://www.ohchr.org/zh/instruments-mechanisms/instruments/universal-declaration-cultural-diversity#1> (14.03.2026;22:22)

Фей Сяотун.(1997)Размисъл, диалог и културно самосъзнание. Списание на Пекинския университет (издание по философия и социални науки), бр. 3, стр. 15-22.

Чен Кун, Чин Юйюу.(2020)Стойността, дилемата и реконструкцията на изграждането на учебно съдържание по традиционна култура в началните и средните училища. Образователен академичен месечник, № 6 , стр. 96-104.

Известие на Министерството на образованието относно издаването на три документа, включително „Мерки за оценка на художествената грамотност на учениците от началните и средните училища“.(2015)http://www.moe.gov.cn/srcsite/A17/moe_794/moe_795/201506/t20150618_190674.html (26 март 2026 г.; 22:45 ч.)

Известие от главните офиси на Министерството на образованието, Министерството на културата и туризма и Министерството на финансите относно стартирането на дейността „Изкуството на високо ниво навлиза в кампуса“ за 2023 г.(2023)
http://www.moe.gov.cn/srcsite/A17/moe_794/moe_628/202312/t20231201_1092757.html (март 2026 г., 13:39 ч.) Всеобща декларация за културното многообразие.(2001)
<https://www.ohchr.org/zh/instruments-mechanisms/instruments/universal-declaration-cultural-diversity#1> (14.03.2026;22:22)